EIROPAS PARLAMENTS

*2004* *2009*

*Sesijas dokuments*

**A6-0459/2008**

20.11.2008

# ZIŅOJUMS

par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (Regulas (EK) Nr. 1049/2001 īstenošana)
(2007/2154(INI))

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja

Referents: *Marco Cappato*

PR_INI

## SATURA RĀDĪTĀJS

**Lpp.**

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS .....3

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS .....11

# EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

**par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (Regulas (EK) Nr. 1049/2001 īstenošana)**

**(2007/2154(INI))**

*Eiropas Parlaments*,

– ņemot vērā EK līgumu un it īpaši tā 254. pantu par tiesību aktu publicēšanas pienākumu un 255. panta 2. punktu par ES pilsoņu un iedzīvotāju tiesībām piekļūt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem,

– ņemot vērā EK līgumu un it īpaši tā 207. panta 3. punktu par Padomes pienākumu reglamentā paredzēt nosacījumus, ar kādiem Padomes dokumenti ir pieejami atklātībai,

– ņemot vērā ES līgumu un it īpaši tā 1. pantu (atklātuma princips kā viens no vispārējiem ES principiem), 6. pantu (demokrātija), 28. panta 1. punktu un 41. panta 1. punktu (dokumentu piekļuves tiesību piemērošana dokumentiem, kuri attiecas uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku un policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās),

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību, ko paredzēts grozīt ar Lisabonas līgumu, 10. un 16. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 15. un 298. pantu,

– ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un it īpaši tās 41. pantu (tiesības uz labu pārvaldību) un 42. pantu (tiesības piekļūt dokumentiem),

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem[1],

– ņemot vērā Eiropas Kopienu Tiesas (EKT) un Pirmās instances tiesas judikatūru par piekļuvi dokumentiem, it īpaši neseno Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-194/04 *Bavarian Lager Co. Ltd* pret Eiropas Kopienu Komisiju un EKT spriedumu apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P Zviedrijas Karaliste un *Maurizio Turco* pret Eiropas Savienības Padomi („EKT spriedums M. Turko lietā”),

– ņemot vērā Eiropas ombuda un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja darbību un sagatavotos dokumentus par dokumentu pieejamības jautājumu,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 20. novembra Iestāžu nolīgumu par Eiropas Parlamenta piekļuvi Padomes slepenajai informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā[2],

– ņemot vērā Komisijas 2008. gada 30. aprīļa priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem

[1] OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.
[2] OV C 298, 30.11.2002., 1. lpp.

(COM(2008)0229),

– ņemot vērā Eiropas Padomes projektu konvencijai par piekļuvi oficiāliem dokumentiem,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta mutiskos jautājumus Padomei un Komisijai par EKT sprieduma M. Turko lietā īstenošanu,

– ņemot vērā Padomes, Komisijas un Eiropas Parlamenta 2006. gada ziņojumus par dokumentu pieejamību, kā arī Regulas (EK) Nr. 1049/2001 17. pantu,

– ņemot vērā Reglamenta 45. pantu un 97. panta 7. punktu,

– ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A6-0459/2008),

A. tā kā demokrātijām, pamatojoties uz tiesiskumu, ir saistošs princips par to noteikumu publiskumu, kuri ietekmē pilsoņus, kas nozīmē atklātuma un pārredzamības pienākumu iestādēm un it īpaši to lēmumu pieņemšanas procesam, tāpēc demokrātisko likumdošanas iestāžu sanāksmes, diskusijas un balsojumi ir publiski, turklāt ir pieejami arī likumprojekti un saistītie teksti;

B. tā kā, lai nodrošinātu demokrātiskas politiskās sistēmas atbildību un leģitimitāti, pilsoņiem ir tiesības zināt:

   – kā viņu pārstāvji rīkojas, kad ir ievēlēti vai iecelti publiskās struktūrās vai pārstāv dalībvalsti Eiropas vai starptautiskā līmenī (atbildības princips),

   – kā darbojas lēmumu pieņemšanas process (tostarp dokumentus, grozījumus, grafiku, iesaistītos dalībniekus, balsojumus utt.),

   – kā publiskie līdzekļi tiek piešķirti un izlietoti un kādi rezultāti tiek sasniegti (finansējuma izsekojamības princips);

C. tā kā starptautiskā sabiedrība un Eiropas Savienība, pamatojoties uz tās dalībvalstu pieredzi, arvien vairāk izprot patiesas „tiesības piekļūt dokumentiem” un „tiesības uz informāciju”, kas balstās uz demokrātijas, publiskuma, pārredzamības un atklātuma principiem;

D. tā kā gada ziņojumos sniegtie kvantitatīvie dati par to, kā iestādes piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001, liecina, ka piekļuve dokumentiem ir piešķirta lielākā skaitā gadījumu (vispārējs atteikumu skaita un procenta samazinājums), turklāt atteikumu iemesli iestādēs ir atšķirīgi (pirmajā vietā ir lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzība), un ka attiecībā uz slepeniem dokumentiem Komisija un Parlaments savos reģistros nav iekļāvuši nevienu šādu dokumentu, bet Padome savā reģistrā iekļāvusi 79 slepenus dokumentus no 409; tā kā kvalitatīva analīze skaidri liecina, ka vairākiem šīs regulas noteikumiem iespējamas atšķirīgas interpretācijas par to, kā tās pareizi piemērot, kā rezultātā pilsoņi ir vērsušies pie ombuda un EKT;

E. tā kā Padome pretēji Regulas (EK) Nr. 1049/2001 11. panta 2. punktam starpiestāžu atsauces numuru norāda tikai ierobežotam skaitam dokumentu, tādējādi apgrūtinot

dokumentu un procedūru atbilstības noteikšanu, un vienlaikus arī samazina dokumentu nozīmību, nosaucot tos par nereģistrējamiem „aiz slēgtām durvīm pieņemtiem dokumentiem", vai uzskata tos par „diplomātiskiem" dokumentiem, līdz ar to atceļot pilsoņu tiesības uz piekļuvi šiem dokumentiem;

F. tā kā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 6. apsvērumu piekļuve jānodrošina arī dokumentiem, kuri izstrādāti, iestādēm darbojoties atbilstīgi deleģētu pilnvaru komitoloģijas procedūrai, un tā kā šī procedūra tiek izmantota, pieņemot deviņas desmitdaļas no visiem sagatavotajiem tiesību aktiem, un tādējādi šajā procesā būtu pilnībā jāgarantē adekvāta un pārredzama parlamentāra un demokrātiska kontrole;

G. tā kā Internets ir kļuvis par galveno veidu, kā pilsoņi iepazīstas ar ES dokumentiem, bet to dokumentu skaits, kurus ES iestādes dara pieejamus tiešsaistē, ir palielinājies, radot vajadzību uzlabot ES iestāžu un dokumentu tīmekļa vietņu lietotājdraudzīgumu un savstarpējās saites un izveidot vienotu ES portālu, kurā piekļūt visiem ES dokumentiem, procedūrām un iestādēm;

H. tā kā ES iestādēm pašlaik ir jāveic nākamie soļi ceļā uz lielāku pārredzamību, atklātumu un demokrātiju, sagatavojot „ES informācijas brīvības aktu", jo sabiedrības uzmanība ir pievērsta virknei nepilnību Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanā, ES iestādēm ir steidzami jāanalizē un jāīsteno nesenie spriedumi, bet Komisija ir sagatavojusi priekšlikumu par Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanu,

1. uzsver, ka nozīmīgajā EKT spriedumā M. Turko lietā tika secināts, ka „Regula Nr. 1049/2001 nosaka pienākumu principā publiskot Padomes juridiskā dienesta atzinumus, kas saistīti ar likumdošanas procesu"[1] un ka spriedumā tiesa nonāca pie šādiem secinājumiem:

   – sabiedrības tiesības piekļūt ES iestāžu dokumentiem izriet no šo iestāžu demokrātiskā rakstura, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. apsvērumā un 1. pantā,

   – regulā paredzētie izņēmumi (piemēram, lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzība) ir jāinterpretē šauri un ievērojot, ka sabiedrība ir īpaši ieinteresēta publiskošanā, jo tā ir saistīta ar demokrātiju, pilsoņu aktīvāku līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā, pārvaldības leģitimitāti, efektivitāti un atbildību pret pilsoņiem[2],

   – šie secinājumi ir vēl jo svarīgāki, kad ES iestādes darbojas likumdevēja statusā[3],

[1] EKT sprieduma M. Turko lietā 68. punkts.

[2] Dokumentam, uz kuru varētu attiekties izņēmums (piemēram, „juridiskam atzinumam"), jāizskata saturs, lai novērtētu, uz kurām tā daļām attiecas izņēmums; riskam, kas saistīts ar dokumenta nodošanu atklātībai, ir jābūt „saprātīgi paredzamam un nevis vienīgi hipotētiskam"; jānovērtē šāds risks un „vispārējās intereses, kuru mērķis ir padarīt šo dokumentu pieejamu, ņemot vērā priekšrocības, kuras .. izriet no pieaugošās pārskatāmības, proti, labākas pilsoņu piedalīšanās lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī lielākas pārvaldes sistēmas leģitimitātes, efektivitātes un atbildības pilsoņu priekšā demokrātiskā iekārtā".

[3] „Pilsoņu iespēja pārzināt likumdošanas darbības pamatus ir nosacījums tam, lai tie var efektīvi īstenot savas demokrātiskās tiesības," (EKT sprieduma M. Turko lietā 46. pants) un Regulā Nr. 1049/2001 uzsvērtās sevišķi svarīgās sabiedrības intereses nosaka, ka „dokumentu, .. kas radušies debatēs par likumdošanas priekšlikumiem, publiskošana var palielināt likumdošanas procesa pārskatāmību un atklātumu un pastiprināt Eiropas pilsoņu demokrātiskās tiesības" (EKT sprieduma M. Turko lietā 67. pants).

– atklātums attiecībā uz atšķirīgiem viedokļiem par tiesību aktu (un tā tiesiskumu), „dodot iespēju atklāti apspriest dažādu viedokļu atšķirības, veicina iestāžu lielāku leģitimitāti Eiropas pilsoņu uztverē un palielina uzticību tām”[1],

– iestādei atteikums ir detalizēti jāpamato[2],

– izņēmumu var piemērot vienīgi tik ilgi, kamēr aizsardzība ir pamatota, ņemot vērā dokumenta saturu[3];

2. uzsver, ka EKT spriedums M. Turko lietā vēl vairāk nostiprina ES principu, saskaņā ar kuru demokrātiskām iestādēm ir pienākums nodrošināt to darbības, dokumentu un lēmumu publiskumu, kas ir nosacījums to tiesiskumam, leģitimitātei un atbildībai, pamatojoties uz ES līguma 6. pantu un EK līguma 254. un 255. pantu, un ka tāpēc dokumenti ir jāpublisko un tiem jebkurā gadījumā jābūt pieejamiem, un ka šā principa izņēmumiem jābūt ierobežotiem un šauri interpretētiem;

3. aicina visas ES iestādes steidzami piemērot Regulu (EK) Nr. 1049/2001, ņemot vērā neseno tiesu praksi un it īpaši EKT spriedumu M. Turko lietā un visu no tās izrietošo, īpaši likumdošanas procedūrās (juridisko dienestu atzinumu publicēšana, izņēmumu šaura interpretācija, pienākums detalizēti pamatot atteikumu utt.), un aicina Padomi arī pārskatīt noteikumus, lai nodrošinātu publiskumu visiem dokumentiem un informācijai, tostarp par dalībvalstu delegāciju Padomē un darba grupu un ekspertu grupu sastāvu, un sagatavot savu publisko sanāksmju stenogrammas, jo arī uz šo jautājumu attiecas EKT secinājumi par to, ka izņēmums par lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību nav tik nozīmīgs faktors kā sabiedrības ieinteresētība atklātumā, jo atšķirīgi viedokļi par tiesību aktu palielina iestāžu leģitimitāti;

4. aicina ES iestādes izveidot kopīgus noteikumus par to, kā jāveic administratīvas procedūras un jāiesniedz, jāklasificē, jādeklasificē, jāreģistrē un jāizplata dokumenti ES iestādēs un ārpus tām, paturot prātā to, ka pārredzamības princips nav atdalāms no labas pārvaldības principa, kā Eiropas Parlaments, Padome un Komisija to ir pasludinājuši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā; tajā pašā kontekstā, pārskatot Regulu Nr. 1049/2001, tā būtu arī jāapvieno ar Padomes 1983. gada 1. februāra Regulu (EEK, *Euratom*) Nr. 354/83 par Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas vēsturisko arhīva materiālu nodošanu atklātībai[4], lai definētu kopīgus noteikumus par aktuālo, starpposma un vēsturisko dokumentu arhīviem, novēršot pašreizējās pretrunas ES iestāžu un dalībvalstu praksē;

5. uzskata, ka Parlamentam jābūt ES publiskuma, pārredzamības un atklātuma avangardā un ka pirms Parlamenta vēlēšanām 2009. gadā tam jāsāk īstenot ārkārtas rīcības plānu, piemēram, pamatojoties uz e-parlamenta iniciatīvu, lai nodrošinātu, ka atklātībai tiek nodots vairāk informācijas un tā ir vieglāk pieejama Parlamenta tīmekļa vietnē, par šādiem jautājumiem:

[1] EKT sprieduma M. Turko lietā 59. punkts.
[2] EKT sprieduma M. Turko lietā 69. punkts.
[3] EKT sprieduma M. Turko lietā 70. punkts.
[4] OV L 43, 15.2.1983., 1. lpp.

– EP deputātu darbība, piedalīšanās Parlamenta darbā un apmeklējums absolūtā, relatīvā un procentu izteiksmē, paredzot iespēju iedzīvotājiem izmantot meklēšanas kritērijus[1],

– Parlamenta darbība plenārsēdēs un komitejās, delegācijās un struktūrvienībās — Likumdošanas observatorija ir jāuzlabo, iekļaujot atsauces un saites uz visiem saistītajiem dokumentiem[2]; komiteju un delegāciju darbs jātranslē Parlamenta tīmekļa vietnē, kā tas tiek darīts ar plenārsēdi, un jāieraksta un jāpadara pieejams iedzīvotājiem, izmantojot meklēšanas kritērijus, struktūrvienībām (piemēram, Priekšsēdētāju konferencei, Prezidijam, kvestoriem, Parlamentārās reformas darba grupai u. c.) jāveicina un jānodrošina to darba pārredzamības augstākais līmenis, padarot visus savus dokumentus pieejamus citiem locekļiem un pilsoņiem,

– EP deputātu atalgojums un izdevumi saskaņā ar Eiropas ombuda nostāju, ka informācijas pieejamība jāattiecina arī uz šādiem datiem[3], kā arī visu EP deputātu visas finansiālo interešu deklarācijas, un šādas informācijas pieejamība visās ES oficiālajās valodās,

un aicina dalībvalstis, valstu parlamentus, kā arī citas vēlētas institūcijas rīkoties tāpat, izveidojot parlamentu un deputātu darbības reģistru;

6. mudina Komisiju ievērot Eiropas ombuda ieteikumu (sūdzība 3208/2006/GG) par Komisijas reģistru attiecībā uz tās pienākumu „iekļaut reģistrā, ko paredz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 11. pants, atsauces uz visiem tās rīcībā esošajiem dokumentiem 3.a panta nozīmē, ciktāl tas vēl nav izdarīts”;

7. uzskata, ka dokumentus un informāciju būtu vieglāk iegūt, ja paši dokumenti tiktu iesniegti, reģistrēti un atkārtoti izmantoti atbilstoši kopīgiem standartiem (piemēram, standartiem attiecībā uz atsaucēm uz viena dokumenta citām versijām, grozījumiem, pielikumiem un kļūdu labojumiem)[4], izmantojot atklātā pirmkoda teksta apstrādes programmas, efektīvu daudzvalodību un tehnoloģijas, kas ļauj arī cilvēkiem ar invaliditāti piekļūt informācijai un dokumentiem, kā Komisija to ierosinājusi dalībvalstīm Paziņojumā par Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbspējas risinājumiem (ISA) (COM(2008)0583) un kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvā 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu[5];

8. uzskata, ka pilsoņu piekļuve informācijai par ES iestādēm joprojām ir ļoti apgrūtināta, jo

---

[1] Piemēram, cik dienas katrs EP deputāts ir bijis Eiropas Parlamentā, par ko viņš ir parakstījies un/vai balsojis, turklāt par ko atdevis balsi, ja plenārsēdē vai komitejā notikusi balsošana pēc saraksta, kādās iestādes struktūru sanāksmēs piedalījies plenārsēdē un/vai komitejās un/vai delegācijās utt.; datiem jābūt pieejamiem, izmantojot meklēšanas kritērijus, tādus kā deputāta vārds, plenārsēde, komiteja, balsojums, apmeklējums, diena, mēnesis, gads, sasaukums utt., un saites uz šo tīmekļa vietni jāiekļauj deputātu tīmekļa vietnēs un citās attiecīgās tīmekļa vietnēs; deputātu tīmekļa vietnēs jāiekļauj šī informācija, kā arī palīgu vārdi, sagatavotie atzinumi, komitejā un plenārsēdē iesniegto ziņojumu un citu aktu grozījumi, balsojuma skaidrojumi, audio un video iestarpinājumi, parakstītās rakstiskās deklarācijas, tai skaitā visu parakstītāju sarakstu, utt.

[2] Komitejas procedūras un dokumenti, piemēram, pirmais ziņojums un grozījumi, citu komiteju atzinumi, juridiskā dienesta atzinumi, plenārsēdē iesniegtie grozījumi, balsojumi pēc saraksta, iestāžu sarakste, it īpaši saistībā ar likumdošanas procedūrām, komitejām, plenārsēdēm utt.

[3] Eiropas ombuda ieteikuma projekts Eiropas Parlamentam saistībā ar sūdzību 3643/2005/(GK)WP.

[4] Tas tā pašlaik nenotiek, jo Komisija, Parlaments un Padome izmanto atšķirīgas procedūras.

[5] OV L 345, 31.12.2003., 90. lpp.

trūkst efektīvas, pilsoņu vajadzību apmierināšanai paredzētas starpiestāžu politikas pārredzamības un saziņas jomā; uzskata, ka jānodrošina iespēja ES pilsoņiem neatkarīgi no piekļuves vietas sekot līdzi konkrētai likumdošanas vai administratīvai procedūrai un piekļūt visiem dokumentiem, kuri ar to saistīti[1]; kā pieprasīts jau 2001. gadā, jāizstrādā starpiestāžu vadlīnijas, lai uzlabotu, vienkāršotu un pilnveidotu ES iestāžu reģistrus un tīmekļa vietnes, un padarītu tās sadarbspējīgas; ES iestādēm, kuru mērķis ir uzņemties vadošo lomu elektroniskās pārvaldes tehniku attīstībā, jāspēj un jāvēlas izveidot īstu starpiestāžu meklētājprogrammu, kas nodrošinātu sabiedrībai lietotājdraudzīgāku piekļuvi dokumentiem un informācijai;

9. pauž dziļu nožēlu par to, ka pretrunā Regulas (EK) Nr. 1049/2001 12. panta noteikumiem, daudzi sagatavošanā esošie normatīvie dokumenti joprojām netiek reģistrēti (piemēram, „aiz slēgtām durvīm pieņemtie dokumenti", kurus galvenokārt apspriež Padomes Pastāvīgo pārstāvju komitejas (*Coreper 1*) izveidotajās darba grupās) un, kad tos reģistrē, tiem netiek norādīts starpiestāžu kods, tādēļ tos nav iespējams iekļaut kopīgā iestāžu reģistrā, kā bija paredzēts jau 2004. gadā uzsāktajā iestāžu izmēģinājumprojektā „Pārredzamība brīvības, drošības un tiesiskuma telpā" (*Trans-Jai*) attiecībā uz likumdošanas procedūrām brīvības, drošības un tiesiskuma telpā; ņem vērā jauno termiņu (2010. gads), par kuru plenārsēdē paziņoja Komisijas priekšsēdētāja vietniece *M. Wallström*, bet uzskata, ka arī šis termiņš netiks ievērots, ja ES iestādes nekavējoties neiecels sadarbības koordinatoru, kurš varētu pievienot dokumentiem iestāžu kodu, ja tas nav minēts oriģināldokumentā; pašreizējā situācijā ne tikai tiek izšķiesti publiskie līdzekļi, bet arī pilsoņi tiek turēti atstatus no ikdienas likumdošanas darba ļoti jutīgajās jomās, piemēram, brīvības, drošības un tiesiskuma telpā; mudina Komisiju paredzēt, ka šāds instruments stātos spēkā, sākoties jaunajam Parlamenta pilnvaru laikam;

10. uzskata, ka ES iestādēm jāizveido vienots ES informācijas un dokumentu reģistrs/portāls, kas ļautu iedzīvotājiem sekot konkrētai procedūrai un piekļūt visiem ar to saistītajiem dokumentiem[2]; šādam plānam jāvirzās no ES iestāžu reģistru un tīmekļa vietņu vienkāršošanas, pilnveides un starpsavienojumu izveides uz to integrēšanu vienotā ES portālā; aicina līdz nākamā parlamenta sasaukuma termiņa sākumam izveidot starpiestāžu ikdienas biļetenu, kas apkopotu ar ES likumdošanas un cita veida darbību un programmām saistīto informāciju un dokumentus, kā bija paredzēts brīvības, drošības un tiesiskuma telpas pārredzamības (*Trans-Jai*) projektā, kas pamatojās uz 2004. gada iestāžu nolīgumu un diemžēl vēl nav uzsācis darbību;

11. aicina ES iestādes vismaz līdz nākamā parlamenta sasaukuma termiņa sākumam nodrošināt, ka:

   – visos sagatavošanas dokumentos ir minēta atsauce uz likumdošanas procedūru,

   – katrā Padomes un sagatavošanas grupu darba kārtībā un pieņemtajā dokumentā ir

---

[1] Piemēram, sākotnējam priekšlikumam, sanāksmju protokoliem, ziņojumiem, grozījumiem, balsojumiem, balsojumu rezultātiem, debatēm, pieņemtajam tekstam, informācijai par īstenošanu dalībvalstīs, novērtējuma ziņojumiem utt.

[2] Piemēram, sākotnējam priekšlikumam, sanāksmju protokoliem, ziņojumiem, grozījumiem, balsojumiem, balsojumu rezultātiem, debatēm, pieņemtajam tekstam, informācijai par īstenošanu dalībvalstīs, novērtējuma ziņojumiem utt.

skaidra atsauce uz pamatdokumentiem un ka tos reģistrē un publicē Padomes reģistrā (ieskaitot tā sauktos „aiz slēgtām durvīm pieņemtos dokumentus”),

– iedzīvotāji tiek skaidri un pārredzami informēti par iestādes organizatorisko struktūru, norādot iekšējo nodaļu uzdevumus, iekšējo darba plūsmu, orientējošus piekritīgu lietu izskatīšanas termiņus un to, pie kuriem dienestiem pilsoņiem jāvēršas, lai saņemtu atbalstu, informāciju vai administratīvu palīdzību,

– visiem likumdošanas priekšlikumiem tiek veikts ietekmes novērtējums, kurš ir pieejams iedzīvotājiem;

12. aicina ES iestādes nodrošināt labāku pārredzamību komitoloģijas procedūrām, kā arī attiecībā uz vienošanos pirmajā lasījumā, kas panākta ES iestāžu sarunās koplēmuma procedūras gaitā (tā sauktie „trialogi”), lai nodrošinātu, ka iestāžu vienošanās pilnībā atbilst publiskuma, pārredzamības un atklātuma prasībām attiecībā uz likumdošanas procedūrām, kurās iesaistīta parlamentāra asambleja, kam statūtos ir noteikts pienākums sanāksmes rīkot publiski un izskatītos dokumentus publicēt;

13. uzsver faktu, ka spēkā esošās procedūras deleģēto likumdošanas pilnvaru izmantošanai (tā dēvētie „komitoloģijas akti”), kuras tiek piemērotas deviņām desmitdaļām juridiski saistošu dokumentu, ko katru gadu pieņem ES iestādes, jāpārskata un jāpiemēro tā, lai garantētu demokrātijas principu un pārredzamības ievērošanu, lai informāciju par komitoloģijas komiteju locekļiem, procesiem un balsošanu padarītu publiski pieejamu un lai dalībvalstu parlamentu un Eiropas Parlamenta deputātiem un pilsoņiem tiktu nodrošināta tūlītēja piekļuve dokumentiem, kas atrodas komitoloģijas reģistrā, tiklīdz tie tiek nosūtīti komitoloģijas komiteju locekļiem (kā to 2001. gadā apsolīja bijušais komisārs *M. Barnier*); uzskata, ka lielāka pārredzamība jo īpaši jāattiecina uz noteikumu projektiem, bet Parlamentam savukārt jāorganizē šādu priekšlikumu apstrāde visatklātākajā un pārredzamākajā veidā, tādējādi izvairoties no nepārredzamām situācijām, kādas radās attiecībā uz noteikumiem par aviācijas drošību saistībā ar šķidrumu pārvadāšanu un ķermeņa skeneriem;

14. uzskata, ka iestāžu lojālas sadarbības princips ietver pienākumu ES iestādēm, it īpaši strādājot ar likumdošanas dokumentiem un starptautiskiem līgumiem (piemēram, ES un ASV sadarbība tieslietu un iekšlietu jomā, pasažieru datu reģistrs un datu aizsardzība) vai iecelšanas procedūrām (piemēram, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras direktora iecelšana), apmainīties ar visiem attiecīgajiem dokumentiem un informāciju, pat ja tā ir jutīga vai konfidenciāla, un ka pašreizējā prakse ir steidzami jāuzlabo;

15. ļoti atzinīgi vērtē Eiropas ombuda darbu ES iestāžu lielākas pārredzamības nodrošināšanā un piekrīt kopā ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju paustajam viedoklim par līdzsvaru starp datu aizsardzību un tiesībām uz privāto dzīvi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti[1] un Regulu (EK) Nr. 1049/2001; aicina Eiropas ombudu sagatavot jaunievēlētajam Parlamentam ziņojumu par piekļuvi dokumentiem, izskatot šeit ierosinātos jautājumus;

[1] OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

16. aicina ES iestādes un dalībvalstis veicināt kopīgu administratīvo kultūru, kurai raksturīga pārredzamība, pamatojoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu, Eiropas Kopienu Tiesas praksi, Eiropas ombuda ieteikumiem un dalībvalstu paraugpraksi; uzskata, ka visiem ES iestāžu ģenerāldirektorātiem jānodrošina, ka dokumenti tiek iesniegti, reģistrēti, klasificēti, deklasificēti un izplatīti atbilstoši labas pārvaldības principam, Regulai (EK) Nr. 1049/2001 un attiecīgās ES iestādes reglamentam, kā tas jau notiek datu aizsardzības inspektoru gadījumā;

17. aicina noteikt Eiropas pārredzamības gadu un 2009. gadā saistībā ar Eiropas vēlēšanām veicināt dalībvalstīs Eiropas pārredzamības kampaņas norisi, lai pilsoņi apzinātos savas tiesības piekļūt ES dokumentiem un ES standartus attiecībā uz publiskumu, atklātību un pārredzamību;

18. uzskata, ka dalībvalstīm ES līmeņa pārredzamība jāatspoguļo, transponējot ES tiesību aktus valstu tiesību aktos, un aicina dalībvalstu parlamentus un Eiropas Savienības parlamentu Kopienas un Eiropas lietu komiteju konferenci izskatīt šajā rezolūcijā iekļautos priekšlikumus un veicināt parlamenta un deputātu darbības ES reģistra izveidi, kas varētu palīdzēt nodrošināt un paplašināt ES, Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu savstarpējo sadarbību un apspriešanos, izmantojot arī paraugpraksi saistībā ar e-parlamentu un elektroniskās pārvaldes pārredzamību;

19. aicina politiskās partijas un parlamentu politiskās grupas veicināt pārredzamību un atklātību gan iekšēji, gan parlamentā, piemēram, pārraidot savas sanāksmes un nodrošinot piekļuvi savām rīcības programmām un dokumentiem internetā;

20. ņem vērā bažas par Eiropas Padomes projektu konvencijai par piekļuvi oficiāliem dokumentiem, kuras Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja pauž Atzinumā Nr. 270 (2008), un aicina dalībvalstis vismaz iekļaut konvencijas projektā minētās asamblejas locekļu ierosinātos grozījumus;

21. aicina Eiropas Padomi un Eiropas Kopienu Tiesu (pēdējo attiecībā uz tās administratīvajiem pienākumiem), kuras ir vienīgās iestādes, kas vēl nepiemēro Regulas (EK) Nr. 1049/2001 noteikumus saviem dokumentiem, apsvērt šo situāciju un veikt nepieciešamos pasākumus, lai to labotu;

22. aicina ES iestādes strādāt pie vērienīgā „ES informācijas brīvības akta”, izmantojot pašreiz ierosināto Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanu;

23. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas ombudam, Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājam un Eiropas Padomei.

## KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

| | |
|---|---|
| **Pieņemšanas datums** | 17.11.2008 |
| **Galīgais balsojums** | +: 43<br>–: 0<br>0: 1 |
| **Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsošanā** | Alexander Alvaro, Catherine Boursier, Emine Bozkurt, Kathalijne Maria Buitenweg, Maddalena Calia, Giusto Catania, Jean-Marie Cavada, Fabio Ciani, Carlos Coelho, Elly de Groen-Kouwenhoven, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Claudio Fava, Armando França, Kinga Gál, Patrick Gaubert, Jeanine Hennis-Plasschaert, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Stavros Lambrinidis, Roselyne Lefrançois, Baroness Sarah Ludford, Javier Moreno Sánchez, Maria Grazia Pagano, Martine Roure, Inger Segelström, Vladimir Urutchev, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber, Tatjana Ždanoka |
| **Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā** | Marco Cappato, Carlo Casini, Elisabetta Gardini, Monica Giuntini, Genowefa Grabowska, Luis Herrero-Tejedor, Sophia in ‘t Veld, Ona Juknevičienė, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jörg Leichtfried, Nicolae Vlad Popa, Luca Romagnoli, Stefano Zappalà |
| **Aizstājēji (178. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā** | Inés Ayala Sender |